

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Mayer Lukács és Görgey Arthur.

Ne higgyétek, hogy csak Hellászbán éltek hősök, a kik előtt bámulattal áll meg a történelem, mert ma is vannak ilyenek. Tekintsetek csak Transvalra s az ott lakó maroknyi népre. Milyen lélekemelő látvány! A kis országnak nincsen több lakossága, mint Budapesten a József-városrésznél és megizeni annak a rettegett Angliának a háborút, mely előtt a nagy, a hatalmas Franciaország is a fasodai kérdésben szégyenletesen meghátrált. A földművesekből és pásztorokból álló nép műveltsége átlag alacsony. Egyetlen könyve a naponként forgatott biblia. Ebből meríti tudását s a mi a tudásnál többet ér: *hitét*. A művelt világ tapsol a kis nép diadalainak. Tapsolunk mi magyarok is. Pedig ránk — kik egy elzüllött ellenféllel, az osztrákkal szemben nap-nap után szégyenletes kudarcokat vallunk; kik jogainkat agyon formulázzuk, csak hogy azokért helyt állni ne kelljen — sokkal fontosabb volna, ha nemzeti kudarcainkon szemlélődve, azon elmélkednénk, hogy *miért sikerül ennek a kis népnek a lehetetlen s miért szenvednek a mi nemzeti törekvéseink minden kis szírtén hajótörést?*

Ugy az egyes embert, mint a nemzeteket az teszi nagygyá, a mi bennök igazán nagy és értékes. Miben nagyok a burok? A fajszeretben. Ez a nép s ennek minden tagja teljes tudatában van annak, hogy az a faj, melynek ő egyik paránya, érdemes a fennmaradásra. Nincsen a kis országban egyetlen áruló, de mindenik el van szánva, hogy életével is megvédi hazája és nemzete szabadságát. Szóval, minden egyes burban egy-egy olyan hős lakik, a ki fanatikus abban a hitben, hogy a buroknak győzniök kell. És meglátjátok, *ővék lesz a végső győzelem.*

A burnak tehát nem csak a vallásos hite, — hanem a *nemzeti hite is* rendíthetetlen. Az erős vallásos hitéből fakad az erős nemzeti hite. Ő meg van győződve szilárdul, hogy az igazságos Isten az igazak ügyét nem hagyja el, s mert az ő ügye igaz: bizik a győzelemben. Isten eszközének tekinti magát nemzeti harcában is. Azt hiszi, hogy az ő ki-lőtt golyóját Isten vezérli. Önzetlenségre, lemondásra és önfeláldozásra tanít a vallás mindenkit s a burok vallásossága

mély, belső vonás. Lelkük a vallás eszményi céljaiért fegyelmezve van s ezt az eszményiséget és fegyelmezettséget átvitték más térre, a *hazafiasság térére is.*

Ha erőteljes, felnőtt férfi belekötne egy nyolcz éves gyermekbe, nem lenne nagyobb alávalóság, mint az angoloknak a burokkal szemben való orozatlan viselkedése. Szabadságról beszélnek, mikor aranymezőkre, gyémántbányákra éhesek. És Dávid, istenben bízva, ime leverte az elbizakodott Goliáthot!

Egy ujságíró meglátogatta a megsebesült Mayer Lukács bur tábornokot. Szóba került az elandstangei ütközet, melyet a burok elvesztettek. A tábornok kijelentette az ujságíró előtt, hogy ebben a háboruban ez lesz a buroknak első és utolsó elveszített csatájuk.

Óriási nemzeti önérték és fanatizmus nyilatkozik meg ebben a burban. Még ha legyőznék őket, akkor se lennének ezek rabszolgák, mert ilyen lélekkel a szolgaság nem fér meg. Ott hagynák hazájukat s tovább vándorolnának Afrika ismeretlen közepe felé, mint elődeik Transzvalba, Pretóriusz alatt s ott alapítanának egy új, független bur országot.

A napokban valami A. Waquant: Die ungarische Donau-Armee czímen német könyvet adott ki Görgeiről, melyben a *magyar szerző* egekig magasztalja a dolgokkal ismeretlen németek előtt a világosi hőst.

Nem árt hát, ha Görgeit Mayer Lukács bur tábornokkal összehasonlítjuk. Milyen feltűnő a különbség a két ember között. Görgei csupa tudás, *de hit nélkül*, Mayer Lukács csupa hazafias fanatizmus, valószínűleg kevesebb tudással. Mayer olyan Bem-féle tábornok, Görgei pedig Napoleon-féle karakter, kinek célja a dicsvágy s csak annyiban a szabadság, a mennyiben ennek keretében szolgálja dicsvágyát. Görgei a forradalmat egy olyan keretnek tekintette, mely alkalmas az ő katonai lángeszének a fitogtatására. Feltűnni minden áron, hogy a tömeg élére kerülhessen: szolgálni a *közjót is*, de csak addig, míg ennek szolgálatában *mások velünk versenyre nem kelnek*, nem tűrni maga fölött senkit és semmit: ez a Görgei karaktere, mely megfelel az ő alapjában zsarnoki természetének.

Állította-e, mondotta-e Görgei valaha, hogy mi a forradalomban okvetlen győzni fogunk, miként a burok szakadtság-harczáról állítja Mayer Lukács? Nem. Görgeinek minden tettéből, összes szóbeli és írásbeli nyilatkozataiból az tűnik ki, hogy *ez az ember kezdetül fogva az utolsó percig sohasem hitt a forradalom sikerében*. Ő, hogy ugy szóljunk, a forradalom megfordított Mayer Lukácsa volt.

Hit nélkül dobta magát a forradalom vészes hullámaiba s ez volt az ő végezete vagyis inkább bűne.

Más talán kevesebb tehetséggel, de több hittel diadalra vezet a forradalom ügyét, mert hiszen a muszkák sem voltak éppen legyőzhetetlenek. Elvégre Washington is inkább számító, szívós katona, mint nagy hadvezér volt. Görgei pedig hit nélkül, fényes hadvezéri lángeszszel egyenesen arra volt predestinálva, hogy a fegyverlerakás csufos tényének *eszköze legyen*.

A ki hittel szolgál egy ügyet, az az énjét áldozza fel annak, mert nem a pillanatnyi sikert, de a végeztelt nézi. A ki hit nélkül áll egy ügy szolgálatába, annak *mellékcéljai vannak* s az ügy csak keret e célok elérésére. Az ilyen még életében akarja látni küzdelme eredményét, ezért kevesebb benne az önfeláldozás.

Legyen ez a mellékcél, dicsvágy, vagy bármi más, a végeredmény az, hogy a keret esik áldozatul azoknak a céloknak, a melyeket elérni akarunk.

Igen, mert a ki önérdékből áll a közügy szolgálatába, annak hiányzik az erkölcsi alapja a küzdelemre. Erkölcsi háttér nélkül pedig nagy célokat kitűzni és megvalósítani soha sem lehet. Az önző és hitetlen ember még lángeszszel is csak kudarczra vezetheti a szent ügyet, de soha győzelemre. A dolog érdemére aztán teljesen mindegy, hogy miféle hamis, vagy igaz okokkal kapitulálunk.

Sokat vitatkoztak a felett, hogy Görgei áruló volt-e avagy nem? Olyan értelemben, mint a nagy tömeg, én őt árulónak nem tekintem.

De követ dobok reá azért, hogy hit nélkül vett részt a forradalomban, hogy a dicsvágy s nem a haza volt első sorban az ő vezércsillaga. Ebben rejlik az ő legsúlyosabb bűne, mert csak

annak van joga szent ügyekért küzdeni, a ki annak végsikerében bizik. Bizalom hijával szolgálni az ilyen ügyeket — feltéve, hogy mellékcéljaink nincsenek — egyenesen esztelenség.

Deák és Eötvös szintén nem biztak a forradalom sikerében és félreállításukért nem gáncs, de elismerés illeti meg őket. Mert ha hit nélkül vegyülnek a küzdők közé, akkor csak lohasztották volna embereknek a kedvét, gáncsolták volna a cselekvést, a mi igazán nem lett volna kívánatos. Tradíció nélkül egy nemzet nem élhet s a jövő nemzedék számára korántsem közönyös, hogy egy olyan nemzedéket szemléljen-e a negyvennyolczás harcban, melyet a széthúzó elemek harcában játszva semmisít meg az osztrák, vagy pedig olyat, mely jogaiért egységesen talpraállva, legyőzi az osztrákot és hősiességével kivívja Európa bámmulatát. Hogy is énekel csak a mindent gunyoló Heine ró-lunk ebben az időben?

Szegény magyar halálba dül,
Szabadság végső vára veszve.

A 48-as örökséget Deák és Eötvös 67-ben beváltották apró pénzre. Ezt az örökséget a küzdők szerezték, vagyis azok, a kikben élt a függetlenség szent hite, a kik érte áldozni is tudtak.

A kik nem biztak a nemzet életképességében 48-ban, természetesen nem biztak 67-ben sem s azért kerestek nagy áldozatok árán is támaszt az osztrákban. Ezért adták fel 67-ben a nemzetnek 48-ban kivívott, királyi aláírással szentesített jogait.

Görgei megcsinálta a katonai, ők a politikai kapitulációt. Ám a Deák és Eötvös eljárása szennytelen volt, melyhez árnya sem fér az önzésnek, a gyannunak. Ők nem voltak a tett emberei és elvégre a nyul nem tehet arról, ha nem született oroszlanak. Mi csak sajnálhatjuk, hogy a 48-as vívmányokat nem azok realizálták, kik az érte való küzdelemmel szerezték meg erre a jogot.

Azóta folytatjuk a Deák által 67-ben bevezetett politikát: az önbizalom hiányából eredő kishitűség politikáját.

A forradalomban egyetlen hitetlen ember katasztrófát idézett elő. Mennyivel nagyobb most a veszély, mikor az egész nemzet elvesztette a hitét a jövőben? Mikor mindenki bölcsnek hiszi önmagát, ha azt hirdeti, hogy a magyar az életre, az önállóságra, a függetlenségre képtelen?

A nemzeti hit elzüllése az, a mit egy nép életében nem pótolhat semmi, mert ez maga a halál. Ha egy nemzet független nem lehet; akkor biztosan el kell hálnia. Ezt hirdetik ti 67-es bölcsök s az aztán igazán nem vigasztalás, hogy a biztos halál hosszas agónia után következik be, melyet a jelen nemzedék már nem érhet meg.

Görgei dicsvágyból küzdött, de legalább az életét kockáztatta érte. Ma a nemzet nagy többsége állásért küzd és

mit kockáztat érte? Olyat, ami az egyénre semmi veszéllyel nem jár, de annál nagyobb hozhat a közre: a *meggyőződést*. A meggyőződés apró árulói nem gondolják meg, hogy azzal a kenyérrel, a mit nekik a hatalom meggyőződésük díjában ad, egyszersmind a haza jövőjét is megessék.

Béke, minden áron, mert nem merjük felvenni a harcot a nemzetnek egyetlen ellenségével sem. Mert nem bizunk önmagunkban.

Ha a jó szerencse minden küzdelem nélkül kezünkbe adja az önálló vámterületet, mi a jogot — nehogy érte küzdeni kelljen — elformulázzuk. Igen, mert félünk a király összevont szemöldökétől, a ki tudvalevőleg nem engedi létesülni az önálló magyar vámterületet. A magyar *Stranszki*, a ki a korona előtt is ember és magyar mer lenni, még nem született meg.

Az önmagunkban való nem bizásért fizetjük a felemelt kvótát; ezért mondunk le nemsokára a 67-es kiegyezés garanciális részeiről is. Mert hát az uralkodó — mint ezt a „Budapesti Hírlap” nap-nap után hirdeti — ezeket végrehajtani soha sem engedi.

Pedig nem ártana a törvények betartásáért egy kis alkotmányos küzdelem. Ha mernénk is. Lám a csehek kevesebbet gondolnak a korona haragjával, mint mi, s mégis haladnak a céljaik felé.

Azért győz a bur, mert van hite; azért vagyunk mi osztrák rabok és osztrák gyarmat, azért adjuk a magyar fiut abba az osztrák hadseregbe, mely esküdt ellensége nemzeti céljainknak, mert nem bizunk önmagunkban.

S ez az áldatlan állapot nem is változik mindaddig, míg a sok szenvedés meg nem érteti ezzel a nemzettel Kosuthnak azt az örök igazságát, hogy: „Élni csak az a nemzet fog, melyben önmagában van életerő. A kit nem a saját ereje, de mások támogatása tart fenn, az egy ideig tenghet, de fenn nem állhat.”

Harmonidosz.

A vízvezetéről.

Miskolczi Pál barátom a „Borsod” szerdai számában azért támadt meg engem, mert én a vízvezeték ügyéről olyan gyakran írok és mert cikkeim sorai közé aggodó lelkem keserűségét is kiöntöm.

Én istenem, hát mi a kötelessége egy hírlapírónak?! . . . Nem az-e, hogy a közügyek mibenállásáról értesítse és fölvilágosítsa a közönséget? Ezt tettem én is egy olyan kérdésben, mely Miskolczi városának minden lakosát egyaránt érdekel. A vizről, életünk egyik legfőbb fentartó eszközéről van szó, mely iránt nem lehet közönyös senki, a ki csak ennek a városnak a levegőjét szivja.

És a mikor én a víznyerés céljából eddig történt műveletekkel nem lehetek megelégedve, a mikor lelkem mélyéből meg vagyok győződve arról, hogy az az ut, melyen a vízvezetési bizottság halad, a legnagyobb veszedelembe vezet; nem természetes-e, ha én az igazságos kritika melódiáját nem lágy pianissimóban, hanem a legerősebb fortissimóban írom meg?

Nem az bánt engem, hogy a bizottság a megkezdett uton halad. Mert lehetséges az is, hogy jó uton halad. De én azt az utat emberi véges elmémnél fogva jónak, helyesnek nem találom. Minden ember tévedhet és így én is tévedhetek. Ámde álláspontom igazságát én már közel nyolcz év óta szakadatlanul fejtegetem és magyarázom. Napnál világosabban bebizonyítottam, hogy a bizottság a jó ivóvíz keresésének és megnyerésének munkájában nagy mulasztásokat követett el; s a köteles ügyesség és körültekintés hiányában legutóbb olyan veszedelmes utra tévedt, a mely uton haladva oda jutunk, hogy a város vizkutatói bölcsességének száz és ezer ember élete esik majd áldozatul. A népek kerülni fogják ezt a várost, mint a járványok meleg fészket, a halál tanyáját. És a mikor mind ezeket annak rendje és módja szerint a legnagyobb nyilvánosság mellett elmondottam, nem jött sehonnan egy árva szó, egy hang, a mely így szólt volna hozzám: „Barátom! Ne háborogj! Ne nyugtalankodjál, mert nincs igazságod. A bizottság nagyon helyesen és bölcsen cselekszik.” Nem győzött meg senki arról, hogy a bizottságnak csakugyan igazsága van.

Miután ilyen meggyőző felvilágosítás sehonnan sem érkezett, szentül azt kellett hinnem, hogy nekem van igazságom.

Köszönettel tartozom Miskolczi Pál barátomnak, hogy most előmbe állt. Végre valahára akadt egy ember, a kivel ebben az ügyben szóba állhatok.

Álljunk meg tehát egy szóra, kedves Pali barátom!

Te azt mondod, hogy én mindenáron ártézi kutakkal akarom boldogítani Miskolczi városát. Igenis, azzal akarom boldogítani. És nagyon csodálkozom, hogy te ezt nem akarod. Hiszen ezelőtt három esztendővel együtt ittuk forró nyárban az ártézi vizet. Ugye, hogy annál tisztább, hidegebb, frissebb és üdítőbb vizet kívánni már nem lehet. Pedig, hát Szolnok városának oldalát ott mossa a Tisza. Ott is lehetett volna a part közelében 15—20 méternyi mélységben vízmedenczét ásni, mint a hogy mi ástunk a Sajó mellett. És mégis azok a bolond szolnokiak lefúrtak 300 méternyi mélységre, hogy az ártézi forrás vizét fölhaladják!

Miért tették mind ezt? Azért, mert az ártézi forrás vize hasonlíthatatlanul jobb, tisztább és egészségesebb, mint az olyan medenczének a vize, melyet valamely folyó táplál. Ártézi víz és talaj-víz között ég és föld a különbség. Ezt Szolnokon és Szegeden nagyon jól tudják, csak Miskolczon nem tudják.

Azt is mondod, hogy ártézi kutakat csak olyan helyeken fúrnak, a hol forrásvizek egyáltalán nincsenek. Nos, hát Miskolcra van-e forrás-víz? Beszélhetünk-e itt ma már forrás-vizről, a mióta a Szinavölgy vízmedencéjének összes forrásait a magyar királyi állam a diósgyőri vasgyár részére elokkupálta? — Ugy-e, hogy nem? A Sajó partján ásott vízmedence vizét csak nem nézed talán forrás-viznek?

Mi tehát ebből a természetes következtetés? Az, hogy ártézi kutakat kell fúrunk.

Az ártézi kutak ellenségei mindenütt Debreczen példájával hozakodnak elő, a hol 900 méter mélységben sem találták föl az ártézi forrást. De hát én édes istenem, ha az egész országban az egyetlen Debreczen városa ilyen szerencsétlen, ebből még nem következik, hogy Miskolcz városa is ilyen szerencsétlen lesz. A ki az ország föld- és közzétanát olvasta s a rétegek rajzát tanulmányozta; az tudja, hogy a mi talajunk alatt 200 méter mélységben föltalálhatnánk az ártézi forrást. Nem kerülne tehát valami rengeteg költségbe a kísérletezés. Itt csak az lehetne a baj, ha a furó valami óriási sziklába megakadna. Nem lehet érteni, hogy a vízvezetési bizottság miért nem akar ez irányban kísérletet tenni?

Miskolczy Pál barátom nagy tévedésben van, a mikor azt hiszi, hogy Miskolcra legalább is 15—20 ártézi kutat kellene fúrni, hogy a város lakosainak vízszükséglete kielégíthessék. De hogy is kellene ennyi. Ott van Hód-Mező-Vásárhely. Nagyobb és népesebb város, mint Miskolcz és két (2) ártézi kut teljesen fedezi a vízszükségletet. Ha Miskolcra — mondjunk sokat — 10 ártézi kutat fúrunk, ez tökéletesen elegendő lenne. Ez a 10 ártézi kut sokkal kevesebb költségbe kerülne, mint az a vízmű, melyet a Sajó partján építeni terveznek. Miért? Azért, mert az ártézi forrásból a víz a maga erejéből szökik föl s azt a forrás víztartójából könnyű szerrel el lehet vezetni az egyes házakhoz; míg ellenben a Sajó mellett ásott vízmedencéből először hatalmas szivőkészülékekkel föl kell tolatni a vizet a Pipisdombon építendő víztartóba és onnan másodszer levezetni az egyes házakhoz. Hát nem dupla költség ez?

Vak az, a ki ezt át nem látja. Ugy látszik, a miskolci vizkutató bizottságot vaksággal verte meg az ur Isten. Te is vak vagy, kedves Pál barátom, a mikor az ártézi kut furása ellen ilyen keményen kardoskodol. Csak legalább azt ne hoztad volna fel kifogás gyanánt, hogy az ártézi víz meleg víz, a mit nem minden ember kedvel. Hát hiszen az igaz, hogy az ártézi víz, a mikor felszökik, meleg, sőt mondhatni: forró; de hát ki az ördög issza azt azon melegen? Az a víz, mely az ártézi forrásból felszökik, a víztartóban lehül olyan fokra, amilyen hófoka van a víztartónak és a mikor már jól lehült, csak akkor folyik a vezetők csöveken át a közönség használatára. Hát ugyan Szolnokon meleg volt-e

az az ártézi víz, a mit ittunk? Hideg és friss volt az, mint a legkitünőbb forrásvíz.

Csodálkozom azon, hogy te kedves barátom, a Sajó mellett ásott kut vizét kifogástalannak találod, pedig azt meg sem izlelted. De hát te szent áhitattal vagy eltelve a tudós szakértők véleménye iránt, a kik a vizet jónak találták. Már én a magam részéről a szakértők véleményét nem tartom szent irásnak. Dr. Frank egészségügyi felügyelő és dr. Fodor József egyetemi tanár urak véleményét én is tisztelem és nagyra becsülöm; de ők csak a tekintetben adhatnak nekem fölvilágosítást, hogy az általok vegyelemezett vízben hány bacillus van. Ennél tovább az ő tudományuk sem terjed. Mert ők is csak emberek, a kiket az ur Isten magasabb érzékkel nem áldott meg. Ha valamely vízben nincsenek baktériumok; annak a víznek a jóságát én is csak úgy meg tudom ítélni, mint ők. Nekem is van izérezkem, éppen úgy, mint nekik és megérezem azt, ha a víznek salétrom vagy vasize van. Nekem is van szemem, éppen úgy, mint nekik és meglátom azt, hogy a víz tiszta-e vagy zavaros. És én a magam izlésének jobban hiszek, mint a világ leghíresebb tudósai véleményének. Azok a híres tudósok csak megkóstolják, de nem iszszák, mi pedig szegény miskolci lakosok életünk végéig kénytelenek leszünk inni a vízvezeték vizét. A mi birálatunk tehát sokkal buzgóbb és lelkiismeretesebb körültekintést feltételez, mert abba belejátszik saját egészségünk és életünk iránti aggódó félelem.

Azt kérdezed, hogy kiknek higgyünk? Csak saját magunknak, édes barátom. Jöjj ki velem a vasuti műhelybe és kóstold meg az ott készült vízvezeték vizét. Éppen olyan az, mint a tervezett miskolci vízvezeték lesz. Ott is ástak a Sajó mellett egy nagy vízmedencét, éppen olyant, mint a milyet a vízvezetési bizottság ásott. Abban éppen az a víz van, a milyen a készülő vízvezetékben lesz: a *Sajóvölgy vízmedencéjének a víze*. Megjegyzem itt, hogy én a *Sajómeder* vizéről sosem beszéltem, mindig csak a *Sajóvölgy vízmedencéjéről* szoltam; éppen azért nagyon fölösleges volt részedről az a hosszasan magyarázat, melyet ebben az irányban nekem tartottál. Mondom: jöjj ki velem és kóstold meg azt a vizet. Jótálok érte, hogy rögtön elmegy a kedved minden olyan vízmű létesítésétől, melyet a Sajó vízmedencéjére terveznek. Biztos vagyok benne, hogy ha a tervezett vízmű fölépül, karhatalom mellett sem fogod megengedni, hogy az udvarodban lévő, jó vizet tartalmazó kutat betömjék.

Különbben neked könnyű a helyzeted. A te szőlőd éppen úgy, mint a Soltész Nagy Kálmán polgármester ur szőlője, még mindig kitünő és sok bort terem. A kik még mai nap is bort isznak, azok nem fektetnek valami nagy súlyt az ivóvízre; ámde mi nekünk, szegény zsellér embereknek, a kiknek se házuk, se szőlők, se pinczénk, se borunk nincsen, egyedüli italunkat a jó ivóvíz nek

képezi, nagyon is érdekünkben áll, hogy ivóvizünk jó és egészséges legyen.

Mindezek után, ha már a bizottság nevében, talán megbizásából fölvetted a szót, néhány kérdést vagyok bátor hozzád intézni. Mondd meg nekem:

1. Tett-e a bizottság valami lépést a magyar királyi kincstárnak azon eljárása ellen, hogy ő a Szinavölgy összes forrásait a diósgyőri vasgyár részére lefoglalta? Mert az hihetetlen, hogy az ur Isten azokat a forrásokat egyedül a diósgyőri vasgyár részére teremtette.

2. Tett-e a bizottság valamely kísérletet arra nézve, hogy az ártézi forrás vizét Miskolcz város közönsége megnyerhesse? Ha nem tett, miért nem tett?

3. Mikor hozta a városi képviselőtestület azt a határozatot, melyben a bizottságnak a vízmű létesítése ügyében teljesen szabad kezet engedett? Hogy szól az a határozat?

Életem legboldogabb perczének fogom tekinteni azt, a mikor ezekre a kérdésekre kielégítő, megnyugtató feleletet kapok. Ha tőled nem kapok, akkor ezeket a kérdéseket a legközelebbi közgyűlésen interpelláció alakjában Soltész Nagy Kálmán polgármesterhez fogom intézni.

Egyebet már akkor nem tehetek.

Ruttkay Menyhért.

Ignoramus et ignorabimus!

Irta: *Köszegi Armand.*

I.

Fatum. (Folytatás.)

Czivilizácziókat egy farkasnak köszönhetjük, mely a helyett, hogy megette volna, inkább fölnevelte Romolust, a városépítőt. De látszik is ám, hogy czivilizáczió egy farkastól ered, mert még mai nap is erkölcsünkben és gondolkozásunkban inkább hasonlítunk a vad farkasokhoz, mint emberes emberhez.

Igazán kár, hogy annak az ordasnak egyáltalán nem volt étvágya a kisdéd Romulusra.

Mert hogy czivilizáczió lett volna akkor is, az bizonyos és talán más fajta, mint a mai, mely nem ismer nagyobb törvényt az ököljognál.

*

Nem érhet olyan nagy csapás, hogy közel ne volna a vigasztalás. Ha egyéb nem hát ez:

Semmit sem veszthetünk el az életben, a mit el nem vesztenénk a halálban, s a mit az életben veszítettünk, azt még visszanyerhetjük halálunkig.

*

Mért siratják a halálunkat?

Mért nem siratják inkább a születésünket?!

*

Mindent megváltoztathat az ember időskor folytán, csak az embert nem. Sarkaiból vetheti ki az egész világot, csak vétkeit nem vetheti el.

*

Jó, hogy álmainkat elfelejtjük, különben két életet kellene élnünk, holott életünk is álmok láncolata, s a családás benne oly sok, hogy többet elviselni sem tudna az emberi lélek.

*

Minden elmúlik és sirba száll, máról holnapra — a szárnyas idő jártán, minden, minden, a szerelem, a szépség, erő, lángelmék, büszke diadala, vitézke csak...

pyramisokon tülhágó dicsősége, tengernépnek élte, kezemive, csak az igazság és emberállat gyöngesége nem mulik el soha, mert e kettő örök, legyőzhetetlen és uralkodó mindeneken időtlen-időkig.

*
Keressd a halált és élni fogsz.

*
Ugy szeretnék hiúni! úgy szeretnék szeretni! De nem lehet. A kétely belevágja éles karmait szívembe, ha miben hiúni akarok, s csupa merő önzést látok mindenütt, hol szeretnem kellene.

*
Ha csak egy ember is megsiratja haláloamat, nem éltem hiába — mert nem éltem — magamért.

*
Tépjétek ki, törjétek össze szívemet, de nem törhetitek össze lelkemet, mert dallá válik minden darabja, s minden dalában ott leszen összetört lelkem — egészen!

Ha költő vagy, így dalolj!

*
Ha érzelmeinken és vágyainkon nem tudunk uralkodni, rabjainvá leszünk — a bűnnek.

*
Semminek se örülj! semmin se bánkódjál! Nincs olyasmid, a mit el ne vesztenél.

Jobbat ne remélj!

Születél, meghalsz. Boldog nem lehetsz! Ember vagy.

Ne áldozdál!

Élj!

(Folyt. köv.)

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Január hó 20-án. Tiszti estély a koronán.
Január hó 21-én. A miskolci izr. ipartársulat bálja a Soperben.

Január hó 22-én. A borsodi orvos gyógyszerész egyesület évi rendes közgyűlése a Koronán.
Január hó 25-én. Arveres a gömöri pályaudvaron d. e. 9. órákor.

Január hó 26-án. A miskolci szállodások kávéosk és vendéglősök együletének rendes évi közgyűlése d. u. 1/23 órákor a Koronán.

Február hó 1-én. A miskolci dal- és önképző kör zártkörű táncvizsgálma a Soper szállodában.

Február hó 3-án. A miskolci ipartestület táncvizsgálma a Koronán.

Február hó 8-án. A miskolci felsőkereskedelmi iskola táncszal egybekötött hangversenye.

Február hó 10-én. A miskolci ág. hitv. ev. dalgyűlet táncszal egybekötött zártkörű dalestélye a Koronán.

Február hó 11-én. A miskolci első magyar hadastyán-egylet zártkörű táncvizsgálma a Soperben.

Február hó 17-én. Tiszti estély a Koronán.

Márczius hó 3-án. A miskolci polgári dalgyűlet táncszal egybekötött dalestélye a Koronán.

Naponta előadás a színházban.

— **Küldöttség a miniszternél.** A város szabályozási munkálatokkal kapcsolatos pénzügyi kérdések ügyében szerdán egy küldöttség járt fönt Budapesten **Lukács László** pénzügyminiszternél. A küldöttség, melynek tagjai dr. **Tarnay Gyula** alispán, **Soltész Nagy Kálmán** polgármester, **Bartányi Gyula** és **Lichtenstein József** voltak, ezenkívül a kiviteli sertés-piacz ügyében a földmivelésügyi miniszternél is tisztelegtek.

— **Athelyezés.** **Csepei Zoltán** Dénes honvéd főhadnagy városunkból századparancsnoki minőségben Iglóra helyeztetett. Kiténtetés számba menő előléptetésén bár örvendünk, társadalmi életünk e rokonszenves s közkedvelt tagjának távozását őszintén sajnáljuk.

— **Halálozás.** Özy. **Bató Istvánné** szül. **Imre Eszter** asszony tegnap délután 2 órákor hosszas szenvedés után 88 éves korában jobblétre szenderült. Az elhunyt puritán lelkű nő boldogult férjével **Bató Istvánnal** együtt olyan végrendeletet tett, melynek értelmében összes vagyona a miskolci ev.

ref. egyházra száll. A vagyont addig kell gyümölcsöztetni, míg az olyan összegre növekedik, hogy annak kamataiból az egyháznak minden tanítója 800 fit évi fizetést huzhat s akkor tandíjat szedni nem szabad. Az istenben boldogult nő életében is sok jótéteménnyel árasztotta el szeretett egyházát. Ó készíttette boldogult férjével együtt a Kossuth-utcai templom „Eszter” harangját. Halála bizonyára mély részvétet kelt városunk és vármegyénk közönsége körében. Temetése hétfőn, e hó 22-én délután 3 órákor lesz. Nyugodjék békében!

— **A vasgyár igazgatója meghalt.** Megdöbbentő hír érkezett tegnap reggel a diósgyőri vasgyárba. **Zólyom Brézó**ról jött a távirat, hogy **Wagner V.**, a magyar királyi államvasutak gépgyárának és a diósgyőri vas és acélgégyárnak igazgatója e hó 18-án meghalt. Az elhunyt igazgató temetése ma délután lesz **Zólyom Brézón**, a hova a diósgyőri vasgyár tisztviselői kara és az alkalmazottak dalköre tegnap este elutazott.

— **Grof Szirmay Alfréd** temetése szerdán délután volt **Szirma Besenyőn** óriási részvét mellett. A vármegye képviselőjében megjelentek: **Molnár Bertalan** vármegyei főjegyző, **Lengyel Lajos** tb. főügyész, a járás részéről **Somogyi** tb. főszolgabíró, ezenkívül **Melczér Gyula**, **Melczér László**, **Lossonczy István**, **Rétay plébános**, dr. **Singer Henrik** közkórházi igazgató-főorvos, dr. **Nagy Péter**, **Dömötör György**, dr. **Hebrony József** stb. A temetési szertartást **Blazsejovszky Ferencz** apát plébános végezte nagy segédlettel.

— **Halálozás.** Özv. **Bénisz Józsefné** szül. **Szecskey Katalin** életének 92. évében, hosszas szenvedés után f. január hó 18-án elhunyt. Temetése ma délután 3 órákor lesz.

— **Anyakönyvvezetői kinevezések.** **Matanovich Dezső** körjegyző az új-hertai kerületben, **Török István** körjegyző a domaházian anyakönyvvezetőké, — **Kolossy László** segédjegyző az arló kerületben **Okáli László** segédjegyző az alsó-ábrányiban, **Koloss Jenő** segédjegyző a szuhogyiban, és **Hereseg Miklós** segédjegyző a sajó-velezdi kerületben helyettes anyakönyvvezetőkké nevezettek ki.

— **A mezőgazdák egylete.** A kiket a kultúra terjedése, különösen magyar népünknek a művelődésben való előre haladása érdek, örömmel értesülhetnek róla, hogy a **miskolci mezőgazdák társas egylete**, ez az ifju és virágzó egyesület, mely szépen igyekszik kitért nemes céljait megvalósítani. A mellett, hogy rövid két évi fenállása alatt tagjai közt, tehát a földmivelő nép körében, élénk társas szellemet fejlesztett ki, jól berendezett könyvtára, lapjai, megfelelő egyleti helyiségei által a művelődés terjedésének olyan útjait nyitotta meg, melynek eddig meglehetősen el voltak hanyagolva. Jól esik látnunk, hogy midőn egész életünket annyira áthatja az anyagiság, hogy a társas egyesületek életében is sokszor ez dominál, ez egylet vezetősége nem téveszti szem elől a kulturális szempontokat. Hathatós jelét adta ennek újabban is, midőn az egylet kebelében egy **dalokör** alakítását határozta el. A dalokör már meg is alakult, és miután az elnökségnek a szervezésre **Tóth Ferencz** énektanárt sikerült megnyerni, az ő ismert buzgalma és szakismerete biztosítékot nyújt affelől, hogy ez a szép terv sikerülni fog. A mint látjuk, hogy az egyszerű földmivelő nép fiai 50—60-an összegyűlve, mily áhitattal és buzgalommal hallgatják az éneklésről és hangjegyekről való bevezető előadásokat, midőn mintegy kicsiben megvalósítva látjuk itt a „nép-oktatás”, „szabad lyceum”, „university extension” ismert jel-szavak célzatát, lehetetlen dicsérettel nem adózni azoknak, kik az egylet alapításával és helyes vezetésével a nép nemesebb hajlamainak ápolását ily szépen előmozdítják.

— **Önkéntes mentők.** A miskolci önkéntes tüzoltó-egylet mentő-tanfolyamra jelentkezettek közül mentői képesítést nyertek: **Eötvös Lajos**, **Ájus Ferencz** gözmalmi hivatalnokok,

Gebe Eudre, **Fiedler János**, **Mózes Imre**, **Nagy Gyula**, **Putnoki István**, **Kovács Sámuel**, **Marossy Lajos**, **Hámos Nándor**, **Szepcsik János**, **Beregszászy Károly** tanítók, **Feldmann Miksa**, **Molnár Gyula**, **Nagy Mihály**, és **Manerek Elemér** hivatalnokok, **Szepessy János** villamos ellenőr, **Lukács Béla** géplakatos, **Krón Imre**, **Máthé László**, **Kovács Gábor**, **Szép Miklós**, **Földes Dezső**, **Mádai Lajos**, **Kóhn Manó** főgymn. tanulók, **Radics Ollé Béla** felső ker. isk. tanuló.

— **Hideg fürdő.** Hogy a mostani időjárás mellett a szabadban való fürdés épen nem a legkellemesebb mulatság, arról nem is szükséges hosszasan beszélgetni. A kit az esze még nem hagyott el, ilyet nem is követ el mostanában — ha csak akaratlanul nem, mint a hogy az a napokban a már elbontott alsó malom mellett történt. Egy uriber ment haza arra felé az est beálltával s mint-hogy nem égtek a lámpák és az utat még nem ismerte jól, belezuhan a Színvába. Csuromvíz lett. a kalapját is elvitte a víz s maga is csak a vízben való hosszas barangolás után tudott kikászálódni. **Panaszos** levelet irt hozzánk s felkér, ajánljuk ezt a hatóság figyelmébe, mert az még sem járja, hogy a régi korlátokat elbontották, ujat azonban elfelejtettek helyébe csináltatni és így szabadon levén a partok, a vízbe bárki is, a kik kevésbé ismerős a helyzettel, belees-het. Remélhetőleg azt a jogos kérelmet a hatóság nem fogja figyelmen kívül hagyni, hanem megteszi a szükséges óvintézkedéseket.

— **Inasok garázdálkodása.** Lehetetlen szó nélkül hagyni azt a garázda magaviseletet, melyet az inasok nap-nap mellett tanúsítanak. Iskolából jövet egész ármádiává verődnek össze, elállják az utat, inzultálnak nőket, orditoznak. A rendőr tehetetlen velők szemben, saját szemünkkel láttuk, hogy a rendőrt is inzultálták, s örült, hogy ép bórral menekült. Tessék a rendőrségnek erélyesen intézkedni, hogy ilyenkor a főkolompásokat nyakon csipjék s kellőképp megüntessék, mert az még sem járja, hogy a város fő-utcáján nap-nap mellett ilyen botrányok történjenek.

— **Megfojtotta a feleségét, Kozár Albert** miskolci, nagyfüzes-utca 17. szám alatt lakó csizmadianak a felesége tegnap virradóra meghalt. A szomszédok arról suttoztak, hogy nem természetes halállal mult ki az asszony, hanem férje tette el a láb alól. Mint mondták: férje megfojtotta. A hír a rendőrségre is eljutott, mely azonnal megindította a bűnyomozatot és a kir. főügyész-szel megjelent a halott lakásán. A helyszíni szemle megejtése után az asszonyt beszállították a kórházba, hol tegnap délután volt a holttest törvényszéki orvosi felboncololása.

— **Loreley a fodrászüzletben.** Gyönyörű tizenhat éves leányával egy összetörődött anyóka állított be tegnap egy fodrászüzletbe. Odasugott a tulajdonos fölébe:

Kérem szépen . . . nagy nyomorban vagyunk, nincs kenyerünk . . . nem tetszene megvenni a leányom — haját?

Meglepődik a fodrász, aztán szakértő szemmel nézi a leány fürtjeit. Gyönyörű szőke Loreley haj, fejedelmi szép haj . . . s oda fordul a leányhoz:

— Hát aztán nem sajnálja a szép haját?

Köny esillog szemében, aztán lassu hangon susogja:

— Nem sajnálom . . . hiszen az édes anyám két nap óta nem evett.

És a fodrász nem vette meg a haját. Hanem igenis pár vendége hamarosan összeadott két f. tot és anya és leány boldogan távoztak el a fodrász-üzletből.

— **Tüz.** **Veres János** edelényi lakos kárára biztosított lakóházának fedele kigyuladt és arról az egész ház emberélet és állat veszélyeztetése nélkül 800 kor. értékben leégett. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **A rendőrséghez.** T. Rendőrkapitány ur és tétébb **András** bátyáim! Csekélységem a napokban egy levéllel akarta önöket háborgatni, de később, tekintettel az ünnepi nagy forgalomra, meggondoltam a dolgot s itt mon-

dom el, a mit ott megírni akartam. Remélem, hogy felszólalásom nem fog felháborodást kelteni önök közt, ha igen, nem tehetek róla. Mert úgy áll a dolog, hogy nekem kedvesebb az én testi épségem, mint az önök felháborodása. Mert, ha még nem tudnak, megsugom itt e helyen, hogy az utakat annyira kiszinkozák a gyermekek, hogy valósággal merénylet a lábunk ellen azon járni, kelni. Önöknek, tétőbb András bátyáim, kik őrei a közbiztonságnak, szabad arra is vigyázni néha, hogy az ilyen utrontó gyermekek fülei megfogassanak. Erre azért is vagyok bátor felhívni a figyelmüket, mivel nincs annyira hideg, hogy a dér úgy ellepné szempilláikat, hogy ne láthatnának tőle. Mert naponként láthatni, hogy sinkozzák össze az utakat pajkos és nem pajkos gyerekek és azon feletre csodálkozom, ha ezt csak önök, András bátyáim, nem látják. De látják, ellenkezőjét nem merem feltételezni s éppen azért kérem, legyen gondjuk az ilyen csekélységekre is. T. Rendörkapitány és tétőbb Andris bátyáim, megteszik nekünk, a mindnyájunk érdekében, ezt a kis szívesseget? Nagyon megköszönjük és higgyék el, hálatelten fogunk feltekinteni minden árvalányhajtottal, dérlépett alakra.

— **Nem úgy gondolta.** Egy már vénecske kisasszony megbetegedett. A csinos fiatal orvos, ki ott ült ágya mellett, türelmesen hallgatja panaszait. Végre így szólt:

— Betegségének leírásából azt látom, hogy rosszullétét oly állapot okozza, mely magából a természetéből ered. Az orvoság itt nem segíthet. Menjén férjhez és akkor ez a sok baj úgy eltűnik, mint a köd a napsugártól.

A kisasszonyt az ajánlat meglepte, majd így felelt: — Igaz lehet, követni is fogom tanácsát — no hát... vegyen el feleségül!

Az okos orvos erre csak a fejét csóválta.

— Nem így gondoltam, mondá aztán, mert mi orvosok csak *rendeljük* a gyógyszereket, de *nem vesszük be* azokat.

— **Hurczokodás.** A rendőrség kihágási és bünyomozati osztálya a napokban már áthurczokodott a régi szűk és meg nem felelő helyiségeiből az új helyiségbe, mely a régi adóhivatal helyiségeit képezte. Az új helyiség teljesen át lett alakítva és elég szépen és kényelmesen berendezve arra a célra, melyet az új bünyvadi rendtartás értelmében a rendőri bünyomozat nagy apparátusa megkövetel.

— **Ügyes kocsi vezető.** Szerdán délután majdnem végzetes szerencsétlenség történt a Hunyad-utczában. A villamos csengetésétől egy diósgyőri fuvaros lovai megvadultak s a szekeret a villamos sinei közé hurczolták. Az 5. sz. kocsit vezetője rögtön észrevette a veszélyt, ellenáramot adott s nagy nehezen sikerült a kocsit befékezni, úgy hogy a villamos közvetlen közelben megállott. Ha még egy-két lépéssel tovább csuszik, menthetetlenül elgázolja őket. Így a lovak szelvedtek egy kis horzsolást, a szekeren ülőknek az ijedtségen kívül mi baja sem esett.

— **Kihallgatás a rendőrségen.** Lopással vádolva állott tegnap délután egy szegényes külsejű ember a rendörkapitány előtt. Az általános kérdések legutolsóját tette fel a kapitány a vádlottnak. Azt kérdezte tőle, volt e már büntetve. A delikvens igennel válaszolt. S hányszor — kérde a kapitány. Már nehányszor — volt a felelet. S miért — faggata tovább a kapitány. Hát tartoztam a botosnak, meg a kocsmárosnak és azok bepereltek és a bíróság megbüntetett arra, hogy fizessem meg a tartozást. — Ez a rovat tehát egyelőre kitöltetlen maradt.

— **Rémület a Deák-utczában, vagy: a szerelmes kandur.** Tegnapelőtt éjjel nagy riadalom támadt a Deák-utczában. A rettentő pánikot — egy kandur idézte elő. — Ez a kandur, híven szerelmes természetéhez, a háztetőn végig sétált, maga köré gyűjtve a macska-familiát. A nép fantáziája nyomban megtermette a maga szenzációját: hire ment, hogy vadmacska tanyázik a ház födelén és a többi kandurokat, meg a cziczákat is elvadija a Sulamith révén mindenütt oly

hiressé és rettegetté vált állat. Az öreg, de nem vén asszonyok ijedtükben szaporán hányták a keresztet, míg a helyzettel tisztában lévők rohantak a rendőri laktanyára. És most gyorsan befejeződik a kalandos éjjeli história. Kiderült, hogy a vadmacska közönséges szerelmes kandur, amilyen ezrével van és hogy a háztetőn rendezett idilli találkozót fajrokonaival.

— **Végladás itt — végladás ott,** egy szóval mindenütt végladás. De bár minden ilyen helyen lehet olcsón vásárolni, legolcsóbban azonban mégis csak a régi **Dancz féle** üzletben szerezheti be mindenki szükségleteit. Az új tulajdonosok, **Baumgarten és Braunfeld** már csak rövid ideig tartják nyitva ezt az üzletüket, ez okból olyan olcsón és jutányosan árusítják ki a szebbnél-szebb árukat, mint sehol másutt. Sokkal olcsóbban lehet itt vásárolni, mint bármely végladáson. A ki tehát bevásárolni akar, legjobban teszi, ha minél előbb a régi Dancz-féle üzletben eszközi azt.

x **Első magy. zarándoklat Rómába.** A Sylveszter éjjelén kezdődött huszadik század első, szent esztendejében a világ minden részéből ezrekre menő tömegekben vonulnak a katolikus egyház hívei Rómába, hogy az apostolok fejedelmének, Szt. Péter sirjánál imádkozva, nyerjenek teljes bűnbocsánatot s az isteni Megváltó földi helytartójától, XIII. Leó pápa Ó Szentségének áldását. Magyarországból a szent évben a zarándoklatokat a *magyar kir. államvasutak* Budapest városi *ménetjegy-irodája* szerződéses viszonyban *Propper N. János* igazgató „*Keleti Utazási Vállalatával*” rendezi. Az első nagy zarándoklat február hó elején rendeztetik. Az utazási jegyek rendkívüli mérsékelték s az egész utazás tartamára szóló lakás és ellátási szelvényekkel vannak ellátva. Jelentkezéseket az indulás napjáig elfogad a központi iroda *Budapest, Mária Valéria utca, Hungária szálló.*

x **Az Anker** már 40 év óta működik hazánkban és nálunk az életbiztosítási intézmény megalapítójának, uttörőjének tekinthető és mint ilyen mindig különös figyelmet fordít az életbiztosítás terén előforduló előhaladásra és azt úgy a díjtáblázatoknál, valamint a szerződési feltételeknél alkalmazván, nemcsak a biztosítási módzatok gazdag választéka, a díjak olcsósága és méltányos elvei által, hanem alaptökéje és tekintélyes tartalékai által mindazon biztosítékokat nyújtja, melyeket egy szolid életbiztosító társaságtól követelni lehet.

INNEN-ONNAN.

x **A fejfajás.** Ujabb kutatások csak gya-rapították azoknak a forrásoknak a számát, a melyekből az embernek egyik legkegyetlenebb baja, a fejfajás támad. Többek között az ember májában is keresendő a fejfajás oka. Az embernek ebben a szervében több a testre mérges anyagok tételnek ártalmatlanokká. Ha ilyen mérges anyagok túl sok mennyiségben halmozódnak össze, a máj az ő feladatát nem végezteti, azért mérgezési tünetek lépnek fel, a melyek közül az első a fejfajás alakjában jelentkezik. Erős felindulások is zavarják a máj működését és ilyen uton is megkaphatjuk a magunk fejfajását. Végül elhanyagolt szem-bajtól és beteg fogaktól is eredhet a fejfajás.

x **Mennyivel növekedett a britt birodalom.** Bámulatos, hogy az angolok 1871 ben óta mennyi földet hódítottak. 1871 a britt birodalom területe 11,500,000 négyszög-mértföld volt, Egyiptommal és Szudannal 13 millió. Ezen a területen 407 millió ember élt, Egyiptommal és Szudannal együtt 520 millió. E népességből angolul beszélt és az angol fajhoz tartozott 50 millió ember. A britt birodalom 1871 óta, Egyiptomot és Szudánt nem számítva, 2,580,000 négyszög-méterrel növekedett, népessége 125 millióval szaporodott és pedig az uralkodó faj 12,500,000, a meghódított népek 122 millióval.

Mikor is kezdődik?

— Utezei jelenet. —

Egyik ur: Üdvözlöm önt az új évszázad küszöbén.

Másik ur: Megjegyzem uram, hogy a huszadik század csak 1901 január 1-én kezdődik.

Egyik ur: Nagy tévedésben van ön. A huszadik század már 1900 év január 1-én megkezdődött.

Másik ur: Én kézzelfoghatóan bebizonyítottam önnek, hogy nekem van igazságom.

Egyik ur: Hadd lássam.

Másik ur: Egy évszázad ugyebár száz évből áll; éppen úgy mint egy forint száz krajczárból áll.

Egyik ur: Az igaz.

Másik ur: No hát most itt van a markomban száz krajczár, azt önnek a markába átszámolom.

Egyik ur: Helyes.

Másik ur: Itt van egy krajczár, két krajczár, három, négy sat. kilenczvenkilencz krajczár. No, ugy-e még nincs a markában egy forint?

Egyik ur: Persze, hogy nincs.

Másik ur: No lássa. Itt van a századik krajczár. Most van ki csak az egy forint. Így vagyunk az évszázadok számlálásával is. Egy évszázad csak akkor telik el, a mikor a teljes száz év elmúlt. A múlt év végén csak 1899 év múlt el, tehát még a most folyó 1900 évnek is el kell mulni, hogy a tizenkilenczszáz év teljes legyen. No, nincs igazam?

Egyik ur: Maga barátom egy tökkel ütött bolond.

Másik ur: Uram...

Egyik ur: Tartsa csak most ön a markát. Majd én ezt a száz krajczárt vissza-számolom.

Második ur: Helyes.

Egyik ur: Itt van... no mondja hát hogy egy.

Másik ur: Már hogy mondanám addig, míg a markomba nincs.

Egyik ur: No lássa. Épen így számolnak önök. Az első évből még egy árva percz sem telt el és önök már akkor rögtön egy évet irnak, ugy számolnak önök, mint az egyszeri cigány, a kire 12-öt hegedültek.

Másik ur: Hát az hogy számolt?

Egyik ur: A cigány ott feküdt a dere-sen, a hajdu még fel sem emelte a pálczát, már akkor számolt hogy: egy és a mikor az első ütést megkapta, már akkor azt ol vasta, hogy: jaj! kettő! Pedig ugy-e bár a cigány akkor még csak egyet kapott. Így azután, mikor a hajdu a 12-öt oda savanyította, a cigány azt ordította: jaj; tizenhárom! Ilyen fura számlálás mellett persze megtörténik az a bolond dolog, hogy önöknek mindig több kell egygyel, mint a mennyi dukálna. Önöknek egy év tizedhez nem 10, hanem 11, egy évszázadhoz nem 100, hanem 101, egy évezredhez nem 1000, hanem 1001 év kell. Önöknek tizenkilenczszázhoz nem 1900, hanem 1901 év kell. Hát nem bolond dolog ez?

Másik ur: De uram, ha én...

Egyik ur: Ha én önt nyakon ütöm tizszer... Itt van — egy (nyakon üti).

Másik ur: kézzelfoghatóan (Elszalad).

Egyik ur: (utána szalad). Itt van — kettő — három — négy — öt — hat — hét — nyolc — kilenc — tíz! No várja hát be a tizenegyediket is! Hiszen ön szerint *csak akkor telik el a tíz!*

(De már akkor a másik urnak bottal lehetett ütni a nyomát).

Argus.

Színház, Művészet.

**** Dr. Szeleburdi.** Hát ha csak épen nevetésre van szükség, hogy bohózat maradjon a bohózat, hát isten neki. Megtette ezt a szivességet a publikum, de hogy nem szivesen, már abból is meglátszott, hogy csak kevesen jöttek el a színpadra. De szó sincs róla, hogy nem erre a sorsra érdemes, hisz alig van ebben a darabban olyasvalami, a mit, felbujtás nélkül, hogy úgy mondjuk „intelligensen” megnevezhessünk az ember. Mert a betét dalokat és táncokat csak nem tarthatja senki valami nagyszerűnek! Régi dolgok, melyek már a chantanokból is leiszorultak, pedig ott sokkal kellemesebben adták elő. Mástkülönb az előadás jószág tekintetében teljesen úgy egy volt a premierrel.

**** Csillaghullás.** Ez estén — a legutóbbi időket tekintve — másodizben keltett bosszankodást a néző közönségben a műsor összeállításának hanyagsága és felületessége. Az első eset a Sárdi háznál volt, de ott legalább mentőkörülményül lehetett felhozni, hogy új darab, melyet a közönség még nem ismer. A Csillaghullás silány és neveléses mivolta által keltett bosszankodás lecsillapítására azonban még csak enyhítő körülményeket sem lehet kitalálni. Igazán nem értjük, mitől jó még nevesebb embereknek is a leggyengébb darabjait színrehozni, mikor igen sok népszínművünk van, a mely igen szép, igen jó és már régen nem adatott nálunk. Pedig semmi értelme sincs, hogy végsőig fokozzák az abszurdumokkal a közönség türelmét! Az előadás teljesen hozzáillt a darabhoz, olyan gyenge volt, dacára, hogy Ledofszky is játszott. Hozzá az ilyen népszínmű szerepek sem nem méltók, sem nem illők. A többiekéről pedig legjobb, ha meg sem emlékezünk az egy Almási kivételével, a ki öntudatosan és egyedül, a ki szépen játszott meg szerepét. Rajta kívül még csak Bozókot említhetjük fel, a ki, mintán szerephez jutott, hálás kis szerepét teljesen kiaknáta. A karról azonban mégis meg kell emlékeznünk és ennek kapcsán csak az igazgatósághoz volna szavunk. Kérjük, mindenre a mi szent, rendezzen be a színháznál egy szabadalmazott dohártya gyárat, hogy ha a karénektől fel találja mondani az ember füle a szolgálatot, legyen mivel helyettesíteni. Ellenkező esetben az embernek sokkal kedvesebb a hallási képessége, mintsem könnyelműen kitegye az olyan veszélyeknek, a melyekre az embernek a mostani kar mellett kilátásai lehetnek.

**** Szegény Jonathán.** Pár évi pihentetés után végre viszontláttuk azt a kedves zenéjű operettet, sőt mi több Hunfi Imre jutalomjátékában élvezhettük volna, ha ugyan meg lett volna erre az alkalom. Kezdetben jól indult, az első felvonás ment még valahogy, a továbbiak azonban már sehogysem sikerültek; igaz, hogy egy incidens zavarta meg. Egy igen kellemetlen és eléggé el nem ítéhető incidens történt az előadás alatt az est folyamán a színpadon, a melynek hosszas herce-hurca után az lett a vége, hogy a kuplék kimaradtak, szóval Ferenczi, az impressario nem énekelt. A mik legutóbb a színháznál történnék, azok már igazán furcsa dolgok. De hát annyit irtunk már azokról, hogy egy csepp kedvünk sincs ismétlésekbe bocsátkozni, mert mégis csak oda lyukadunk ki, hogy a színház minden botrányának az igazgató az oka, vagyis a

teljes felületesség és fegyelmezetlenség. Sokszor megmondtuk, hogy nyoma sincs a művészi gondnak, operetteket rendeztetnek egy drámai színészszel, Baghyval és ez olyan összeütközéseket idéz elő mindenféle tekintetben, hogy ma holnap már kikerülhetnek lesz mindnyájunk őszinte sajnálatára a miskolczi színügy csődjé. Itt az ideje, hogy valami történjék, mert ha tovább is így folynak a dolgok, óriásit fog szenvedni ugy erkölcsi, mint anyagi tekintetben a miskolczi színügy. — Az előadás a szereplők közül Hunfi a közönség a jutalomjáték alkalmából meleg óvációban részesítette, sok tapsot kapott még a szép énekért Ledofszky és hasonlóképpen Csongori és Bethleni.

**** Hamlet** előadása után nagy volt az érdeklődés a közönség között. Szép számban voltak is a színházban, hogy megbámulják a vendégszereplő Molnár László Hamletjét, a mely nem csak a szerep elsősége, de maga a játék tekintetében is az érdeklődésnek és figyelemnek központja volt. A közönség nagy élvezetet talált Molnár László minden tekintetben kiváló, művészi alakításában és a kapott élvezetet, melyet a vendégszereplő művésznak a szerephez nem illő erős termete és kora csak igen kis mértékben volt képes lefokozni, őszinte meleg tapsokkal, minden jelenete után négyszer-ötszöri kiívással jutalmazta meg. Egy minden tekintetben szép és kellemes színházi este volt ez, bárha a szereplők nem mindegyike felelt meg szerepének. Szépen játszottak Györe, Ebergényiné, Almássy és Ferenczy.

**** A Gyurkovics lányok.** Jólehet Molnár László vendégszereplő színházunkban ez este — a mi pedig azt jelentette volna, hogy jó lesz az előadás és érdemes lesz megnézni — mégis gyér számban volt közönség a színházban. Igaz, hogy közönségünk már betellett ezzel a darabbal minden szépsége és élénksége dacára is. Másrészt pedig a vendégszereplő Molnár László nem elég élénk szerepet talált Radvány ezredesben. A mi közönségünk pedig csak az élénkséget kedveli, a mit legjobban bizonyít az a körülmény, hogy egész estén át alig hangzott fel taps a negyedik felvonás eszardás jelenetének kivételével, a melyet Molnár Lászlónak zajos tapsok és éljenek között kellett meg is ismételnie. Az előadás a vendégszereplő művész szempontjából jó, sőt igen szép volt. Igen helyes felfogással mutatta be a minden ízében katonás, szinte nyersnek látszó ezredest, a ki azonban gyöngéd és alapjában jószívű. Ilyen jól még nem játszották meg nálunk ezt a szerepet, a melynek különben Molnár László termete, egyénisége, hangja is igen megfelel. Szóval megmutatta, hogy önálló felfogású, gondolkozó, művelt, a ki minden szerepből egy finoman megrajzolt egyéniséget állít szemünk elé. A többi szereplőkről már kevesebbet mondhatunk. Csókánérol már megmondtuk a mult alkalommal, hogy Katinka szerepe nem illik az egyéniséghez; a többi Gyurkovics leányokról pedig igen keveset mondhatunk Ráthonyi kivételével, a ki mindig igaz törekvést mutat a színpadon és Abonyin kívül, a ki bizony ez estén sem felelt meg minden tekintetben szerepének. Tharaszovits mint mindig, ekkor is jó volt. A férfiak közül jó volt Ferenczi, csak törekvést láttunk Baghiban, Molnárban és Latabárban.

**** Ledofszky Mariska** jutalomjátékára nagyban készül a színházlátogató közönség. Az előjelekből ítélve, kedd este nemcsak zsufolásig meg fog telni a nézőtér, hanem igen sokan helyet sem fognak kapni. A színházi pénztárt már most zaklatják a jegyek iránt az előjegyzésekkel. De Ledofszky Mariska meg is érdemli a közönség osztatlan pártfogását, mert a mikor a mely darabban ő játszik, annak sikere már előre biztosítva van remek éneke és művészi játéka által s így bizonyos, hogy közönségünk meg fogja

ragadni ezt a kedvező alkalmat, hogy kitüntetett szeretetének és elismerésének méltó módon adjon kifejezést.

**** Ismét Kubelik-hangverseny.** F. hó 26-án azaz pénteken még egy Kubelik-hangversenyt rendez városunkban a Verő J. és trsa könyvkereskedő cég. Az első hangverseny nagy sikeréből ítélve, ez a második minden bizonyítással folytatása lesz annak pártolása és fényessége által. A világhírű művész nemsokára világ körüli körutára indul s így közönségünknek aligha lesz alkalma többé Miskolczon gyönyörködni a fiatal hegedűs zseniális játékában. Már eddig is tömérdék előjegyzés történt és így, a ki meg akarja hallgatni Kubelik játékát, sietnie kell, a míg a jegyek el nem fognak. A hangverseny ismét a Seperben tartatik, ugyanoly beléptidjakkal, mint az elsőn.

Egyletek és mulatságok.

— **Az első miskolczi hadastyánok egyletének** vasárnapi hangversenye felette szépen sikerült. A Korona nagytermét színlőtig megtöltötte az érdeklő közönség s mindvégig nagy figyelemmel hallgatta a 17 számból álló műsor lefolyását, a melynek érdemében az oroszlan rész Zitterbarth zenetanárt illeti meg, a ki fáradságot nem ismerő buzgalommal rövid idő alatt tanította be a legszebb zeneszámokat. Különb, hogy mily óriási az egyletnek elrehaladása, meg fogja mutatni a jövő hó folyamán rendezendő bál, a mely bizonyítással szintén fényesen fog sikerülni.

< **Dalestély.** A miskolczi polgári dalos-egylet tánczzal egybekötött dalestélyét folyó év márczius 3-án fogja megtartani a Korona szálloda dísztermében.

< **Ifjúsági hangverseny.** A miskolczi ev. ref. főgymnasium ifjúsága az intézet segélyegyesületének s ifjúsági zenekarának javára február hó második felében nagyszabású hangversenyt rendez.

< **A miskolczi ipartestület** folyó 1900. év február hó 3-án a létesítendő „Iparos-Kör” javára a „Korona-szálloda” dísztermében zártkörű tánczvigalmat rendez. Beléptidjak: Családjegy (3 személyre) 4 kor. Személyegy 2 kor. Karzat 1 kor. Pénztárnyitás este 7 órakor. — A tánczvigalom kezdete 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Pfliegler J. Ferencz, Putnoki Antal és Megay Róbert urak üzleteiben és a vigalom estéjén a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag lesznek ryugtázva.

< **A miskolczi máv. altiszti kör** a balogfalvi vasuti szerencsétlenség áldozatainak sírkömlékére, valamint saját könyvtárának gyarapítására f. év február hó 12-én, hétfőn a Seper-szálloda nagytermében zártkörű tánczestélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Pénztárnyitás 7 órakor. Beléptidj: személyegy 2 kor., családjegy (3 személyre) 4 kor., karzat 1 kor. Egyleti tagok a felét fizetik. Jegyek előre válthatók Pfliegler J. Ferencz, Kálnai Lipót, Sachs Endre és Géczy Gyula urak üzletében és este a pénztárban.

< **Ifjúsági hangverseny.** Az állami felső kereskedelmi iskola ifjúsága saját zenekarának közreműködése mellett február hó 8-án a Korona dísztermében tánczzal egybekötött hangversenyt rendez.

< **A borsodi orvos-gyógyszerész egylet** f. hó 22-én d. u. 5 órakor a Korona vendéglő helyiségében évi rendes közgyűlést tartja. Targysorozat: 1. Titkári évi jelentés a mult egyleti évről. 2. Tisztújítás. 3. Az új alapszabályok életbe léptetése. 4. Indítványok tétele és tárgyalása.

< **Gyűlés.** A miskolczi szállodások, kávé-sok, vendéglősök és kocsmárosok egyesülete f. hó 23-án d. u. 1/3 órakor a Korona kis termében rendes évi közgyűlést tart. Napi rend: Elnök évi jelentése. Az új italmérsi törvény fölötti eszmecsere. Tisztviselők és választmány választása. Indítványok.

Törvénykezés.

§ A miskolci esküdtsek. A kir. törvény-szék már megalakította az esküdtszéket, mely február hótól kezdődőleg az első negyedévben működni fog. — E szerint rendes esküdttek Alberth Éde, Kiss Rezső, dr. Klein Ignác, Klein Vilmos, Koós Soma, Kun Géza, Lang Sámuel, Leszih Lajos miskolci, Márkus Károly s.-szentpéteri, Majthényi Adám m. nyárádi, Melzer Aladár s.-örösi, Ifj. Medveczky Béla, Miskolczy Pál miskolci, dr. Peötz József edelényi, Péter Bertalan, Dr. Pollatsek Vilmos miskolci, Suszták Antal s.-szentpéteri, Dr. Sáfrán Dezső edelényi, Dr. Schvarcz József, Stamberger Bernát miskolci, Szathmáry Király Pál bódvai, Dr. Szentpály István, Szilágyi Miklós, Tury József, Dr. Vajda József, Weltner Sándor, Weisz József, ifj. Wechsler Sámuel, Zalay Adolf és Zsolczai Ferencz miskolci lakosok. Pótesküdték: Brász János, Fogarasi Ferencz, Gombár Péter, Imre András, id. Izsó István, Sidlauer Ignác, Simon Mór, Sonkoly János, Wechsler Simon és Zborovszky Sándor miskolci lakosok.

CSARNOK.

Utí emlékek.

Schaffhausen. — Rajna-vizesés.

— Irta: *Kiss Lajos.* (Folytatás.) —

Schaffhausen félre esvén az ujkor nagy mozgalmainak árijától, csodálatosan megtartá egészben véve középkori zsfolt építkezési jellegét, festői összevisszaságát, melynek érdekességét csak még fokozza az ódon-ságnak az a patinája, a melyet a letűnt századok rajtahagyának.

A jelen kor utazóit mindenütt érdekli ez az ódon-ság, és e kis városkát sokan felkeresik csak ezért is. A lakosság pedig jövődelmi forrását látván benne, városának ódon-ságát gondosan őrzi, fentartja. És innen van, hogy a modern építkezés csak nagy nehezen tud itt hódítani. A vasuti állomás mellett, a hajdani kerített város szélén, van egy sor 3—4 emeletes, nagy palota, csak a drága kötelkek. A ki azonban olcsóbban akar megszállni, az a városban keres föl egy régi, olcsó vendégfogadót.

A mai Schaffhausen különben egy kedves, eleven városka a német és francia szférák közt. Nyelvre nézve akármelyikhez számíthatnók; pedig hát ő sem német, sem francia, hanem a szabad helvét köztársaság határszéli városa.

Schweicznak különösen a határ szélén észlelhető az a nagy alkalmazkodó képesség, a melylyel ennek a kis köztársaságnak okos, élelmes népe az egész világ utazó közönségét adófizetőivé teszi. Az idegen itt a legnagyobb szabadságot élvezi, a vasuti forgalomban zaklatás helyett udvarias bánásmódot talál.

A schweiczi nép nem tekint bizalmatlanul az idegenre, hanem a pénzért nagyon megbecsüli és szeretetreméltó szolgálatkészséggel igyekszik kedvében járni, szinte még a gondolatát is kitalálni, óhaját ellesni és teljesíteni iparkodik. Neveltségére mutat az, hogy a legszerűebb költsékezést sem fitymálja. Megtanulja az utazó nemzetek nyelvét. Általában németül és francziául beszélnek, de nagyon sokan három-négy nyelvet is értenek. — Ha rögtön meg nem értetted az éjszak-schweiczi német tájszólást, mindjárt francziául szólítanak . . .

Éppigy vannak a pénzzel is. A „két medvéhez” címzett fogadóban fizetni akarván, bizalmatlanul vettem elő német márkáimat, mentegetőzve, hogy még nem válthatam be schweiczi pénzt.

— Nem baj az, Uram! — viszonzá a fogadósné. — Mi itt elfogadjuk ugy a már-

kát, mint a frankot. Csak az olasz pénzt nem szeretjük, mert a lira valamivel kevesebb értékű, mint a frank s azon kívül nagyon kell vigyázni, mert igen sok hamis olasz pénz kerül forgalomba.

És nagy gyakorlottsággal számította át a frankot márkára és viszont.

Schaffhausenből a szomszédos vasutalmásig menve, innen gyalog sétálhatunk át a kis Neuhausen városkára és a közvetlen mellette levő híres *Rajna-vizeséshez*.

Az ókorban is nevezetes nagy folyamnak sziklák közé ágyalt medrét itt keresztül állotta egy bérczfal, a melyet e hatalmas víztömeg áttörvén, e természetes zsilipen zuhan alá egy mélyebben fekvő völgyteknőbe.

Pár száz öllel a vizesés előtt a folyamot átíveli egy hatalmas vasuti hid, a melyen alól a mintegy félkörben kiszélesült sziklás, lejtős mederben már megkezdődik a folyam zúgó rohanása. — A kiálló sziklatömbökre hatalmas hullámtömegeket vet perczről-perczre. Az egymásra boruló hullámok ismét összesimulva rohanják meg a legközelebbi, daczosan, fenyegetően kiálló sziklakat, a melyek újra szétszaggatván őket, játszva, csapkodva hajigálják tova.

Igy érkezik a tömördek víztömeg a szűkülő mederben ama természetes zsilip széléhez, a hol az általa tört mintegy hármasszikkakapun keresztül menydörgésszerű robajjai zuhan alá a tiz öles mélységbe. . . Lent aztán a kerek tóalakra kiszélesült medence vizébe ütközve, a millió parányokra szétört elem 15—20 öl magasan felporzik. És e pillanatról-pillanatra ismétlődő porzás, mint állandó mechanikus ködfelhő, a zuhogás keltette szellő által félrelendítve, könnyű, átlátszó fátyolként borul az elemek e kemény, durva csatája fölé. . . Ha pedig nap ellen állva nézed, a béke szivárványivét feszíti ki a szüntelen zúgó habok fölött.

Közben állva, a bömbölő zúgásba belelévél a hangod, ha ugyan volna szavad itt, az elemek e felséges tusájának láttára. . . mikor a roppant víztömegek leszakadása szédületbe ejt. . . mikor a folytonos dörgéscsattogástól talpad alatt reng a föld s a rád üledő nedves-hideg ködtől egész tested fázékonyan megremeg. . .

Távolabb, a medence tulsó széléről, a hova a menydörgő zaj is tompulva jut el, ilyen verőfényes nyári napon az egész mintegy mesés látványosság tárul elém. . . A tulsó oldalon a zuhogó vízből égnek meredő sziklabércz tetején *Laufen*-kastély; a szikla tövében, alávajt teraszon, mintegy a vizesés torkában épített házikóból meg a zúgó vizesés közepéből kimeredő szikla-tömb tetején álló gloriette a bennük mozgó apró ember alakokkal. . . ama köd rózsás leplén keresztül nézve igazán a mesék fantasztikus világának megelevenüléseként ragadják meg lelkemet. . . kellemes nyugtalanság kezd erőt venni rajtam, mintha már is a mesék országában volnék. . .

. . . Letekintek a Rajna átlátszó, kékeszöld hullámaira, a bennök ficzkándozó halacs-kák csillámos, eleven rajára, — aztán a körülfekvő, erdős hegyoldalok csendes nyárlakainak napfényben uszó képein pihentetem tekintetemet. . . és fájó érzettel bucsuzva e felséges képektől, tovább megyek vándorutamon. . .

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

+ **Borsodvármegye állategészségügye.** Vezettség: Miskolcz 1 u., takonykor: Nyomár 1 u., sertésvész: Mező-Keresztes, Harsány, Heő Csaba, Dövény, Sajó-Kaza, Felső Barczika, Tapolcsány 1 u., Visnyó 5 u.

+ **Az állategészségügy államosítása.** A földmivelésügyi miniszteriumhan már elkészültek az állatorvosok rangfokozatára és javadalmasására, valamint a rendszeresítendő állá-

sok számára vonatkozó tervezetek. E tervek szerint lesz egy állategészségügyi főfelügyelő 5000 korona fizetés és 1600 korona lakbérrel, 7 állategészségügyi felügyelő 4000 korona fizetés és 1200 korona lakbérrel, 24 főállatorvos három fokozat szerint 3600, 3200 és 2800 korona fizetéssel és 600 korona lakpénzzel, 120 első osztályú állatorvos és pedig a IX. fizetési osztály három fokozata szerint 2600, 2400 és 2200 korona fizetés és 480 korona lakbérrel; 150 másodosztályú állatorvos 2000, 1800 és 1600 korona fizetés és 420 korona lakbérrel; 300 harmadosztályú állatorvos 1400, 1200 és 1000 korona fizetéssel és 300 korona lakbérrel és végül 40 gyakornok 1000 korona fizetéssel. A törvény életbeléptetésével az eddigi községi és megyei állatorvosok állásukról való leköszönésük után vagy ugyan azon állomáson alkalmaztatnának, vagy pedig a szükséghez képest más helyre osztatnának be, mint állami tisztviselők.

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad. —

VIII osztályos. Levelét már későn vettük s így csak most válaszolhatunk. A kértett ügy olyan speciális, hogy azt csakis utánjárásal tudhatnók meg. Minthogy pedig Ön ép ugy elmehet az illetőhöz, a ki készséggel megadja a felvilágosítást, mint mi, sőt Önnek talán több ideje is van rá, megmondjuk, hogy kérelmével forduljon egyenesen Borsodvármegye alispánjához, a ki szivesen ad felvilágosítást minden irányban és a kivel a személyi intímabb részleteket is megbeszélheti.

K. Béla urnak. Mihelyt időnk lesz, kikérjük a még közre nem adott verseket és egymásután közölni is fogjuk, ha csak terünk engedi. A prózai dolgok eddig nem igen váltak be. De hát ez nem tesz semmit; gyakorlat teszi a mestert.

X urnak. Önnek abban a kérdésben nincsen igazán; olvassa át majd figyelmesen és a nagyarázatot is meg fogja ott találni! Az az ügy olyan természetű, hogy annak megbírlásánál tovább kell látnia az embernek az orránál.

Vidéki. Ön még azt kérdezi, érdemes-e megnevezni Szulamithot?! — Ejnye elmaradt Ön a világtól. Hisz írói és művészi körökben, de még a nagyközönség sorában is olyan mozgalmat keltett, a melynek alig van párja! A mi az előadást illeti, hát nálunk bizony ezt a darabot elég jól játszik: Ön is megnézheti. — A czimszeropet Ledofszky Mariska kreálja. Kedden éppen ezt a darabot adják, hozzá még nevezettnek a jutalomjátékául s így kétszeresen érdekes lesz az előadás. Azt már nem tudjuk, kap-e majd jegyet. Tessék előre intézkedni. Mindenesetre jó lesz sietni, mert elkapkodják a jegyeket.

Muzsa. Hisz láthatja, hogy közlünk verseket, de csak egy feltétel alatt, t. i. ha jók. Láthatlanba nem mondhatunk véleményt az Ön verseiről (de hogy kérhet valaki ilyesmit), hanem küldje be azokat.

Osz elején. Kérem, kegyed talán nem tart lépést az idővel! Hisz most már a téből is kifelő megyünk, Ez még a kisebb baj volna, de hát az Ön verse csapni való rossz.

Kiadó lakások.

A városi bérház második emelete, esetleg több lakásra is felosztva, folyó évi május hó 1-től bérbe kiadó.

Miskolczon, 1900. évi január hó 15-én.

Soltész Nagy Kálmán,
polgármester.

Ujabb felhívás

az adózó közönséghez.

Isnételve felhivatnak mindazok, kik a tőkekamat-, III osztályú- és IV osztályú-adóra vonatkozó valomásukat a már közzétett határidőben be nem adták, hogy ezt a valomásukat 8 nap alatt annyival inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt — hivatalból fog megállapítani.

Kelt Miskolczon 1900 január hó 17-én

Miskolcz város adópenztári hivatala.

Kirdetések
a
SZABADSÁG
részére
jutányosan felvételnek.

Országos
zarándoklatok
Rómába

az 1900. jubilaris évben.
Rendezik
a magas Clerus főnhatósága alatt
a magy. kir. államvasutak városi menet-
jegy-irodája és Propper N. János ker-
akad. igazgató „Keleti Utazási Vállalata”
(Budapest, IV., Mária Valéria-utca Hun-
garia szálló)
Az első zarándokutazás indulása
1900. február hóban,
a melyre előjegyzések már most elfogadtat-
nak. Részletes felvilágosítással és tervezettel
a központi iroda szívesen szolgál.

AZ „ANKER”
élet- és járadékbiztosító társaság
Magyarországi vezérképviselőség: **Budapest,**
IV. ker., Deák-tér 6. sz.
(Anker udvar), a társaság saját házában.
Összes vagyon 1898. végén . . . **65** millió frt
Biztosítási állomány 1898. végén **243** millió frt
Eddigi kifizetések **103** millió frt
A nyereségyrészesüléssel biztosítottak **A.**
osztalékterv szerint, mint 20 év óta, 1899-ben is
az évi biztosítási díj 25%-át kapták készpénzben
kifizetve. **B.** osztalékterv szerint (évenként emel-
kedő osztalék) **1897., 1898. és 1899.** évek-
ben az összes, az egész biztosítási tartamon ke-
resztül befizetett díjak **3%**-a, illetőleg az évi
díjnak **9%, 12% és 15%**-a fizettetett ki kész-
pénzben.
Előnyös kiházasítási és vegyes biztosíték.
Olcsó díjak, nagyon kedvező feltételek,
a képzelhető legnagyobb biztonság.
Prespektussal és felvilágosítással szolgál
a fenti magyarországi vezérképviselőség,
(a hová igénykéségek iránti ajánlatok is in-
tézendők), valamint a társaság képviselője
Miskolczon: Wexler Testvérek.

A vonatok érkeznek Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Perez	A vonat neme	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Dél előtt	6	54	T.sz.v.	Forró-Enesről
	6	55	v. v.	Budapestről
	7	09	T.sz.v.	Szerencséről
	9	—	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	ánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	9	31	gy. v.	Kassáról
Dél után	10	45	v. v.	Fülekről
	10	57	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debrecenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	2	—	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
Este	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	5	57	sz. v.	Fülekről
	6	20	gy. v.	Budapestről
Este	7	49	v. v.	Tornáról
	11	50	T.sz.v.	Fülekről

A vonatok indulnak Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Perez	A vonat neme	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Dél előtt	3	30	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
	5	42	sz. v.	Fülekre
	6	—	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	07	sz. v.	Fülekre
Dél után	11	09	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	v. v.	Budapestre
Este	1	04	sz. v.	Kassára
	2	20	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	21	sz. v.	Fülekre
	3	31	sz. v.	Budapestre
Este	3	36	sz. v.	Debreczenbe
	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
6	50	sz. v.	Fülekre	

Háztulajdonosok és építetők szíves figyelmébe.

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy a kőműves képesítési vizsgát lettem és mindenféle e szakmába vágó **kőműves-munkákat** elvállalok és szakszerűen elvégzem. Az eddigi bizalmat megköszönve, kérem azt továbbra is részemre fentartani.

Tisztelettel

Gedra János,

okl. kőműves.

Alsó-Szirma-utca 35. szám.

D'WÄGNER ÉS TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG.
BUDAPEST
IX. JINODY-UTCA 3
(a Gizella malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK BERENDEZÉSE ÉS ELLÁTÁSA.
SÖR ÉS BORKIMÉRŐ KÉSZÜLEKEK.
FÉMONTÓDE ELEKTRO-GALVANIKUS FÉMLEMEZELÉSI INTÉZET.

FOLYÉKONY SZENSÁK
KÉPES ARÉGYÉZÉK INGYEN ÉS BERMENTESEN

Takarékos gazdasszonyok figyelmébe!

Mindazok, kik a husbevásárlásnál takarékoskodni akarnak, azok az **alanti mészáros üzletében vásároljanak.**

Még pedig! készpénzért vásárlók kapnak egy kis könyvecskét és a husnemű súlya és ára be lesz vezetve, minden hó 1-én a kifizetett összegből 5%, vagyis minden forintból 5 kr. készpénzben visszafizetődik. Az ellenőrző-könyvecske ingyen adatik.

Husárak:

Marhalus	{	peesenye	1 kg.	—56	Bőrös gyenge malaczhús	1 kg.	—52
		leveshús	1 "	—52	Növendék marhalus	1 "	—60
Borjulus	{	eleje	1 "	—60	Zsír-szalonna	1 "	—48
		hátulja	1 "	—60	Órölt hus	1 "	—52
Sertéshús	{	karélyas czomb	1 "	—44	Friss kolbász	1 "	—64
		a többi része	1 "	—40			

Naponta gyenge malaczsónkák és marhanyelvek kaphatók.

IFJ. OTROKOCZY VÉGH DANI
mészáros és hentes üzlete

Miskolcz. Nagy Hunyad-utca 58. sz. Forster-féle ház.

Sertések ölése naponta elfogadtatik.